

6. SV. ANNA

17.

Z Černotína od Hranic



By-la je - dna sta - rá že - na, by-la je-dna sta - rá že-na, co se by-la na pro-še - ní da-la.

[: Byla jedna stará žena, :]
co se byla na prošení dala.

Šla ona tam, šla tú cestú,
kde nejvíce formánkové jedú.

V čirém poli forman stojí,
své koničky, o hladě je moří.

»Což, formánku, což stojíte,

své koničky o hladě moříte?«

Jak já nemám, ženo, státi,
dyť nemožu kolem ani hnúti.

»Půjč, formánku, biče svého,
já ti šlažím koňa švortelného.«

Stará žena bičem točí,
hned všechny čtyry kola vyskočí.

»Kdež půjdete, pojedete,
všude sobě na mne zpomenete.«

Nebyla to žádná žena,
a to byla milá svatá Anna,
co to formánkovi pomáhala.

7. DCERA NEZDÁRNICE

18.

Z Pozlovic



By-la je - dna sta - rá že - na, e-nom je - dnu dce - ru mě - la.

Byla jedna stará žena,
enom jednu dceru měla.

Poslala ju do kostela,
aby mši svatú slyšela.

Mělo evanděljum býti,
dcera chtěla domů jíti.

»Pověz, dcero Sibilio,
jaké evanděljum bylo.«

„Dys chtěla, matko, věděti,
měla's se jít kněza ptáti.“

Nedám ti jest ani píti,
ty mně mosíš pověděti.

„Nestojím ti o tvé jídlo,
u tebe mám čertí bydlo.“

V tejto chvíli a v tej době
zemské žaby měla v hubě.

Počaly ju vyjímati,
počala jedem stříkati.

Kom ten jed na ruku padne,
hned mu ta ruka odpadne.

8. SV. DOROTA

19.

Od Slavkova



By-la krásná Do-ro - ta, by-la krás - ná Do-ro - ta, pobožného ži - vo - ta, pobožného ži - vo - ta.

20.

Sr. náp. č. 11. b [34]



Byla krásná Do - ro - ta, by-la krásná Doro - ta, po-bož-né-ho ži - vo - ta, pobožného ži - vo - ta.

21.

Ze Skřipova



By-la - če sva - ta Do - ro - ta, při - šla před kra - le před vra - ta; na - dal ji pan stří - bra, zla - ta.